

faa gjør man Bægterne Uret, Uret i høi Grad, det vil sige, naar man fremsætter det i den Almindelighed, hvori det ofte udtales.

Jeg tillod mig ved første Behandling at henvende en æret Rigsdagsmands Opmærksomhed paa Sproget i det foreliggende Lovudkast, og jeg kan ikke Andet end være ham og de andre Herrer erkjendelig for den skyldige Maade, hvor paa han er indbefkommen den Opfordring, jeg tillod mig at stille angaaende nogle Sprogrettelser. Imidlertid er jeg i væsentlige Punkter enig med den ærede Ordfører angaaende denne Sag. Forfaavidt her er Tale om at skabe noget Nyt, at bestemme nye Stillinger, kan man tillægge disse Stillinger hvilket Navn man vil; om det end ikke i første Dieblit lyder godt i Ørene, saa vænner man sig dog snart dertil; de Forslag, som indeholde danske Ord og angaae Stillinger, som nu paatænkes oprette, troer jeg derfor, at man uden Betænkelighed kan vedtage. Jeg skal blot berøre, at med Hensyn til „Hysvend“, som ellers er et Ord, der har sin Berettigelse, fordi det har været brugt længere Tid tilbage, er det en uheldig Omstændighed, at man i Kjøbenhavn forbinder et Begreb dermed, som man ikke kan ønske skal gaae over paa de nye Hysvende, skjøndt det passer maaskee i ikke ringe Grad paa de „veltsjente Underofficerer“, som sendes ud til Kjøbstæderne, efterat de have opholdt sig der i nogle Aar; men dette svinder vel bort. I saa Henseende troer jeg derfor ikke, at der er nogen Vanffelighed. Der er imidlertid adskillige af de Ord, som de ærede Medlemmer her have foreslaaet, som jeg ikke kan erkjende for at være ganske paa rette Sted. Naar man saaledes i en Lov som denne, hvor Pension vel ikke fremtræder i samme Betydning som paa Steder, hvor Staten giver Pension — i ethvert Tilfælde med en Modifikation i Betydningen — omgjør Pension til Efterløn, kan jeg ikke finde, at dette er paa sit rette Sted. Det rette Sted vilde være, naar man reviderede Pensionsloven; en saadan Leilighed vilde være det rette Dieblit. Jeg skal endnu blot nævne et andet Ord; det er foreslaaet, at „Budget“

skal forandres til Overflag; Budget og Overflag ere imidlertid ikke aldeles eensbetydende; et Budget er et Overflag over Statens, en Kommunes eller en Institutions Indtægter og Udgifter, men ikke simpelthen et Overflag. Naar man sætter det ind i Loven her, passer det heller ikke godt; det kommer nemlig til at hedde: „Midler dertil bevilges ved Kommunens Overflag“; men Meningen heraf vil ikke let forstaaes. Meningen er: „Midler dertil bevilges ved Overflag over Kommunens Indtægter og Udgifter“; men naar Sprogændringen ikke kan stee uden paa Forthedens Beføstning, saa troer jeg ikke, den er heldig. I tiende Endringsforslag staaer et Udtryk „Forekskrift“, som jeg først antog for en Trykfeil, men da det ogsaa fandtes andre Steder, indsaag jeg, at Meningen her var at foretage en Sprogreform (Varfod: Det kommer af at „forekskrive“) ja, men man siger dog „Forekskrift“, og at indføre den Slags Endringer sammen med andre og bringe os til at afstemme derover, det er ikke rigtigt.

Justitsministeren: Jeg begriber ikke, hvori den ærede Rigsdagsmand, der nu satte sig, har søgt sin Hjemmel for at fremkomme med en Udtalelse som den, at jeg i forrige Sæssion havde indbragt det Lovforslag, som vedkom Politiet, under Tryk af de Omstændigheder, han paapegede, under Tryk af historiske Tilbragelser, til hvilke han oftere er vendt tilbage. Jeg kender intet andet Tryk, af Hensyn til hvilket jeg troer, at burde foreslægge et Lovforslag, end det, som det Offentliges Interesse og selve Forholdenes Bestaenhed fører med sig, og det, at Lovforslaget kom frem i forrige Sæssion, ligger altsaa fjernt fra alle saadanne Hensyn, som det ærede Medlem nævnte. Jeg forstaaer dernæst ikke, hvorledes den ærede Rigsdagsmand kan tale om, at der dengang blev forelagt et Lovforslag, hvormed man havde skjøndt sig saaledes, at det ikke var egnet til at blive vedtaget; den ærede Rigsdagsmand maa reent have overseet, hvad Sagen dengang breiede sig om, han maa slet ikke have lagt Mærke til, hvad det var, der blev forelagt. Der var